

[Pia Gjellerup]

Det bringer mig videre til det næste spørgsmål: Hvorfor omtaler boligministeren hele tiden realkreditinstitutterne som dem, der har været anledning til, at de nuværende beboere har kunnet købe så dyrt? Er det ikke sådan, at realkreditinstitutterne rent faktisk giver lån på grundlag af de salgsoptillinger, som kun bliver tilvejebragt, hvis der også er en yderligere finansiering, dvs. at den individuelle prøvning af den økonomiske bæredygtighed i foretagendet ligger uden for realkreditinstitutterne? Er det ikke det, der næsten er meningen med, at vi har en realkreditinstitution i Danmark, og at vi ikke har en fuldstændig individuel långivning? Så er det ikke forkert at lægge hovedvægten på lånfremskaffelsen eller ansvaret for den for store lånfremskaffelse over på realkreditinstitutter og så i øvrigt ikke bekymre sig om pengeinstitutternes ansvar i den samme sammenhæng?

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes bestemt, regeringen burde overveje en løsning, der er noget bredere, end tilfældet er her. Det er et problem, at det er så relativt få, der vil blive omfattet af ordningen.

Boligministeren har selvfølgelig ret i, at der er tale om en meget svær opgave: at få løst dette problem, uden at der samtidig bliver spekuleret i det. Jeg tror, at det måske kunne være frugtbart at se det i sammenhæng med de mere generelle problemer på ejerboligmarkedet og især de generationsmæssige spændinger, der er mellem dem, der har købt bolig de sidste år, og dem, der har købt på et fordelagtigt tidspunkt. Derefter kunne man så overveje en mere generel lettelse for dem, der har købt de senere år, imod at de fraskriver sig senere spekulationsmuligheder. Det er det, vi gerne vil opfordre til at man overvejer. Man skal sige til de mennesker, der har købt de senere år, og som er i klamme økonomisk: I får en væsentlig lettelse nu, imod at I fraskriver jer senere fortjenstmuligheder og inflationsgevinster på jeres bolig.

Så havde boligministeren nogle mindre venlige bemærkninger om vores ideer om at overveje at omdanne ejerboliger til almennyttige boliger. Ministeren siger lidt arrogant og hånligt: SF vil jo bare gøre det hele almennyttigt. Jamen det er jo ikke det, der her er tale om. Vi vil ikke gøre alt almennyttigt. Vi mener, det er vigtigt, at der er forskellige boligformer. Vil ministeren ikke give mig ret i, at det ud fra enhver

betragtning – også samfundsøkonomisk – er helt hul i hovedet, at der i øjeblikket står så mange tomme ejerboliger? Kør en tur ud på landet og også i Københavns omegn og se, hvor mange »Til salg«-skilte, der står ved ejerboliger, og hvor mange tomme boliger der står. Er det ikke samfundsøkonomisk og ud fra enhver betragtning hul i hovedet, at vi har alle disse tomme boliger? Ville det ikke også være en boligministers opgave at gøre sig overvejelser over, hvordan vi kan udnytte boligmassen mere optimalt, som ministeren skrev i sin boligpolitiske redegørelse? Hvis det nu kunne være en mulighed også at lade disse boliger overgå til almennyttige boliger, var det så ikke værd at overveje? Hvorfor skal det kun være nye boliger, den almennyttige sektor skal beskæftige sig med? Hvorfor kan man ikke overtage eksisterende boliger og omfinansiere på almennyttige vilkår?

Det er også et svar til hr. Lysholm Christensen. Vores forslag går på, at man skal have en mulighed for at omfinansiere på almennyttige vilkår. Ifølge de beregninger, vi har lavet, og som fremgår af et beslutningsforslag, der er fremsat, vil det give en ganske væsentlig huslejelettelse. Prisen bliver naturligvis, at de pågældende mennesker vil fraskrive sig ejerskabet, men de ville få en væsentlig lettelse her og nu, og det mener vi ville være en fordel for dem. Jeg tror, at den største interesse for de mennesker, der er i klemme, er at have et godt sted at bo, at kunne blive boende i deres bolig, frem for at de absolut skal eje den pågældende bolig.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Jeg må sige, at fru Pia Gjellerup vist ikke har megen erindring om, hvad hun selv sagde, for det var faktisk fru Pia Gjellerup selv, der sagde, at meget af miserens skyldtes, at bl.a. kreditforeningerne havde givet dårlig rådgivning. Jeg skrev det oven i købet ned, og det vil sikkert kunne bekræftes, hvis fru Pia Gjellerup selv har sit manuskript. Jeg har faktisk ikke nævnt det, men andre ordførere nævnedes det. Jeg vil faktisk også bekræfte, at såvel realkrediten som pengeinstitutter og ejendomsmæglere kan have givet, skal vi så kalde det mindre hensigtsmæssig rådgivning, som også kan have været medvirkende til, at nogle mennesker nu sidder i den situation, hvor vi prøver at hjælpe dem.